

NIEUWSBRIEF

KBO afdeling Zuidplas

Mei 2025

Van de voorzitter

Beste KBO-leden,

Het is alweer voorjaar. De natuur om ons heen doet al enige tijd zijn best. Alle bomen lopen uit. We hebben inmiddels Pasen gevierd, het feest van de wederopstanding van Jezus Christus en we gaan op weg naar de het feest van de Heilige Geest, Pinksteren.

In de landelijke politiek zijn er weer besluiten genomen waar we als senioren mee te maken krijgen. Zij bestaan uit "zoet" en "zuur". Zoet lijkt het "Noodfonds energie" waarvoor geld is gevonden in de begroting en Zuur is korten van gelden voor de zorg. Het is dus niet voor niets dat de Seniorencoalitie aandacht vraagt voor "Krachtig ouder worden". Bij krachtig ouder worden hoort de zin: "Praat vandaag over morgen". Ouder worden vergt een goede voorbereiding want alles is niet meer bij voorbaat geregeld. U zult uzelf heel lang moeten kunnen redden.

Er komen allerlei vragen naar boven bijvoorbeeld:

- Hoe wilt u in de toekomst wonen?
- Waar moet uw woning later aan voldoen?
- Kan ik mijn woning geschikt maken voor thuiszorg?
- Wie in de buurt kan helpen als u steeds meer zorg nodig heeft?
- Welke mensen zijn voor u belangrijk?
- Wat kunt u doen om eenzaamheid te voorkomen?
- Hoe kunt u fit blijven?
- Hoe houdt u het geheugen en denken actief?
- Wat wilt u graag doen in het leven? Waar droomt u van?
- ... en andere vragen die een senior bezig kunnen houden.

Een ander aspect betreft uw geestelijke gezondheid oftewel bent u wilsbekwaam. Soms kan het gebeuren dat u de hulp van anderen nodig hebt om zaken in uw leven te regelen. Afgelopen dinsdag 15 april heeft mevrouw Petra Kortlever-Rijm een lezing gehouden met als onderwerp het Levenstestament. Er waren 30 belangstellenden en zij hebben ondanks het moeilijke onderwerp veel goede vragen kunnen stellen en daarop duidelijke antwoorden gekregen. De belangrijkste conclusie was dat, als er een eigen huis of veel geld is, het opstellen van een levenstestament noodzakelijk is want de banken met wie uw gevolmachtigde zaken moet doen accepteert alleen de namen, die bekend gemaakt zijn in het levenstestament. Anders zal er een rechter aan te pas moeten komen wat lang kan gaan duren. (Een model levenstestament is opgenomen in de nieuwsbrieven van maart en april.)

Afgelopen periode hebben wij als KBO-Zuidplas vergaderd over de bijeenkomst van 15 april en nagepraat over de ALV.

Met de SVO hebben we eerst samen met de wethouder gesproken over onderwerpen zoals begroting gemeente Zuidplas 2026 (Ravijnjaar), de toegankelijkheid in de gemeente, woningbehoefteonderzoek, de regionale woonvisie, het gebiedspaspoort, behoefte busvervoer en nog een aantal andere zaken zoals de telefonische bereikbaarheid en de toegankelijkheid van het stadhuis.

Een vriendelijke groet van uw voorzitter,

Marcel de Groot

Spreuk van de maand mei

**"Mei niet te koud en niet te nat,
vult de schuur en ook het vat."**

Oude weerspreuk

LIEF EN LEED

Kroon-verjaardagen

75 jaar

19-5-2025 mevrouw M.R. O'Sullivan

85 jaar

15-5-2025 mevrouw L. Nijhuis

26-5-2025 mevrouw T.J.M.E. Borgers-Ariens

95 jaar

26-5-2025 mevrouw A.W.J. Jongeneelen-van As

Jarigen in mei

7	Annie van Weelde		
8	Michele Mezullo		
11	J. van Wanum		
12	Sonja Dekkers-Renes	Ed Vis	
14	Thea Lagerwaard-Scholte		
15	Leny Nijhuis		
18	Jaap Bot	Wil van Reede	Elly van der Wijngaart
19	M.R. (Mary) O' Sullivan		
25	Jannie Intven		
26	Thea Borgers-Ariens	Nanny Jongeneelen-van As	D.A.(Dicky) Baas
27	Wil Pettersen		
28	Fransien van Rijn-Maters		
29	Robert Maarse	Gon van den Berg	

Aankondiging activiteiten in de komende tijd

Woensdag 7 mei KBO-middag van **14:00-17:00 uur** met een **lezing over de geschiedenis van Gouda**.

Als u meer wilt weten over de geschiedenis van Gouda, bent u van harte welkom op deze middag die verzorgd wordt door Elly Westerling-de Jong, Goudoloog en voormalig geschiedenis docent.

Aanmelden uiterlijk zondag 4 mei bij secretaris@kbozuidplas.nl of 0621855804

Donderdag 8 mei gaan we – samen met de dames van de PCOB – voor een Lady's Day naar **Vander Klooster**

Mode in Boskoop van **10:15 tot ± 15:15 uur**.

De kosten voor deze geheel verzorgde Modedag zijn **€ 7,50 p.p.** (exclusief vervoer). Hiervoor krijgt u een compleet dagprogramma met o.a. koffie met gebak, een modeshow met de nieuwste collectie, een broodjeslunch, gelegenheid om te passen en te kopen, een vernieuwde middagactiviteit en ter afsluiting een advocaatje met slagroom!

Aanmelden o.v.v. uw naam, telefoonnummer, aantal personen en dieetwensen (glutenvrij, suikervrij of vegetarisch) **uiterlijk zondag 27 april** bij Irene Vasterman, telefonisch: 06-13745920 maar liefst via e-mail kbo.nieuwerkerk@gmail.com

De benzinekosten betaalt u aan de chauffeur. Graag aangeven of u zelf met de auto komt en mensen mee wilt nemen (of dat u juist vervoer nodig heeft). Vertrek om ± 09:30 uur uit Nieuwerkerk.

Dinsdag 10 juni 2025 – een **High Tea** op dinsdag 10 juni 2025 (binnen of buiten) de St. Josephkerk.

Zie voor meer informatie blad 15 van deze nieuwsbrief.

Terugblik voorlichting over het Levenstestament door Petra Kortlever-Rijm

door George Henkens

Voor 15 april hadden we Petra Kortlever-Rijm van notariskantoor Beerentsen/Sterling uitgenodigd om ons voor te lichten over het Levenstestament. We hebben in deze Nieuwsbrief al wel vaker over dit onderwerp geschreven, maar er gaat natuurlijk niets boven een voorlichting door een deskundige, die het bovendien zichtbaar leuk vond om de vele vragen te beantwoorden.

Zo'n 30 mensen waren op deze middag afgekomen, waaronder ook leden van andere KBO 's en de PCOB. Met 30 personen zit onze ontmoetingsruimte ook gezellig vol. De inloop was om 14:30u maar geheel volgens verwachting, waren er al mensen om 13:30u. Geeft niet, er is altijd wel koffie of thee en je kan altijd meehelpen met alles klaarzetten.

Het notariskantoor waar Petra werkt, is de voortzetting van het kantoor van de notarissen Smal en van der Hammen. Het gebouw aan het Kerkepad is inmiddels verlaten en wordt weer een woonhuis en het kantoor zetelt in nu aan de Dorpstraat 100 in Zevenhuizen. Petra vertelde dat ze geen notaris is maar een HBO opleiding had gevolgd en bij het kantoor werkt als notarisklerk, ze noemde zich een aktebouwer en die aanduiding sprak mij zeer aan!

Het is me te gewaagd om hier een poging te doen om na te vertellen wat ze ons allemaal heeft verteld, maar een paar dingen wil ik wel belichten, vooral om ons allemaal te stimuleren over een Levenstestament na te denken en ook werkelijk een afspraak te maken bij een notariskantoor. Ik schrijf een notariskantoor, maar ik bedoel eigenlijk expliciet, een afspraak te maken met Petra. Haar presentatie en de beantwoording van de vragen waren zo overtuigend en deskundig dat u uzelf te kort gaat doen als u niet met haar een afspraak maakt. Ik heb geen enkel belang om reclame te maken, maar ik ben er na deze middag wel van overtuigd dat we bij haar in hele goede handen zijn. Een Levenstestament maak je om iemand aan te wijzen voor het geval dat je zelf geen keuzes meer kan maken. Het LT werkt zo lang je leeft en stopt bij overlijden. Dan treedt een testament in werking vermits dat je dat hebt opgesteld.

Wanneer je geen Levenstestament hebt gemaakt en het moment aangebroken is dat je familie meent dat je 'handelingsonbekwaam' bent, moet iemand naar de kantonrechter om toestemming te krijgen om voor die persoon te mogen optreden. Dat is een lange weg, dat weet ik uit ervaring. Bovendien moet je aan de kantonrechter toestemming vragen voor grotere uitgaven en hij wil ook elk jaar een Rekening & Verantwoording zien. Dit is een soort financieel verslag van wat je hebt gedaan. Het is dus veel beter wanneer je nu mensen aanwijst die namens jou mogen handelen wanneer je daar zelf niet meer toe in staat bent. Er wordt in een levenstestament onderscheid gemaakt in financiële, medische en persoonlijke aangelegenheden. Het begrip financieel moet je ruim zien, het gaat dan niet alleen over bankzaken, maar ook over je vermogen, belastingzaken, bezit, pensioen, verzekering etc. Natuurlijk zijn er kosten verbonden aan het opstellen van een Levenstestament. Bij het kantoor van Petra is een eerste oriënterend gesprek gratis en daarna kan men een offerte opstellen van de kosten. Er werd een bedrag genoemd van 500 tot 800 euro voor een levenstestament. Nadrukkelijk wees Petra ons er nog op dat een Levenstestament dat je opstelt zonder een notaris door de meeste financiële instellingen niet wordt geaccepteerd!

Bedenk de onderstaande spreuk als u nadenkt over de toekomst:

“Het gaat goed totdat het fout gaat”

Petra is bereikbaar per mail: kortlever@beerentsen-sterling.nl en per telefoon: 0180-63 61 11

Als ik dit schrijf is het 15 april en is het allemaal nog geheim, maar als u deze Nieuwsbrief onder ogen krijgt, is Koningsdag voorbij en weet u het ook! Drie heel bekende mensen uit onze Joseph en KBO gemeenschap zijn door de Koning onderscheiden en benoemd tot lid in de Orde van Oranje Nassau.

Twee van hen zijn lid van onze KBO en de 3de is het weliswaar (nog) niet, maar dat heeft denk ik meer met zijn leeftijd te maken. Wat deze mensen nog meer gemeen hebben, is dat ze alle 3 de onderscheiding ook te danken hebben aan hun werk binnen en voor de KBO. Daarom schrijf ik hieronder een korte ode aan hen.

Patrick Oude Essink

Hij werd primair voorgedragen voor zijn jarenlange muzikale bijdrage aan onze parochie. Als organist en fluitist van Camerata en het Rouw- en trouwkoor kennen we hem allemaal. Wat u niet weet, is dat Patrick heel slim is met databases. Vroeger was een ledenbestand een kaartenbak, maar tegenwoordig is dat digitaal en schuilen daar enorm ingewikkelde programma's achter. Dankzij zijn werk bij verzekeraar Achmea, is hij van deze programmatuur heel goed op de hoogte. Hij heeft mij als secretaris van de KBO afdeling Zuidplas meerdere malen geholpen als ik vastliep in het door Eric van Nierop zaliger zo mooi gebouwde ledenprogramma. Vandaar dat het KBO bestuur zijn voordracht van harte ondersteunde met een mooie aanbevelingsbrief aan de burgemeester.

Marijke Zuidwijk-van Beek

Zij werd primair voorgedragen voor haar jarenlange werk voor de Wereldwinkel. Maar voor de parochie heeft zij eveneens vele jaren tal van werkzaamheden verricht, zoals secretaris van de RK Begraafplaats, het Rouw- en trouwkoor, de opbouw van de kerststal, koffie schenken na de vieringen, het bezorgen van de parochiepost en assistentie bij de High Tea en bijzondere bijeenkomsten van de KBO. Vandaar dat het KBO bestuur haar voordracht van harte ondersteunde met een mooie aanbevelingsbrief aan de burgemeester.

Joke McMahon-van Weerd

Zij werd net als Marijke primair voorgedragen voor haar jarenlange werk voor de Wereldwinkel. Maar voor de parochie heeft zij eveneens vele jaren tal van werkzaamheden verricht, zoals koffie schenken na de vieringen, als Kerkbalans-loopster, als bezoeker van ouderen en zieken van de parochie, assistentie bij bijzondere bijeenkomsten van de KBO en last but not least: het bezorgen van de KBO Nieuwsbrieven in wijk 7. Vandaar dat het KBO bestuur haar voordracht van harte ondersteunde met een mooie aanbevelingsbrief aan de burgemeester.

Dagtocht Leerdam met boottocht op de Linge, bezoek Glasblazerij op woensdag 21 mei 2025

Op woensdag 21 mei 2025 vertrekt de luxe touringcar van de firma Ringelbergtours om 08.45 uur vanaf Boslaan 22 naar Leerdam.

Na de aankomst in maken wij een tocht van anderhalf uur over de Linge. Bij terugkomst bij de aanlegsteiger kunt u de benen strekken door een bezoek te brengen aan het leuke vestingstadje Leerdam. Om 14.00 uur worden we verwacht bij de Glasblazerij in Leerdam. Hier krijgen we een uitgebreide rondleiding. Bovendien wordt er een demonstratie glasblazen gegeven. Hierna vertrekken we richting Streefkerk. Daar wacht ons een 3-gangendiner in Restaurant De Heerlijkheid. Dit adres is bij velen bekend en is ons in het verleden goed bevallen. Dus aanbevolen!

De prijs voor deze dagtocht bedraagt € 85,00 per persoon, d.i. voor de boottocht, het bezoek aan de glasblazerij en het 3-gangendiner.

U kunt zich vanaf nu aanmelden bij Truus Burger, tel. 0653305366 of via de mail famjburger@hotmail.com. Uw betaling kunt u doen op bankrekening: NL47RABO0396209289 t.n.v. ANBO-PCOB, afd. Zuidplas o.v.v. dagtocht Leerdam.

Willy Grönefeld en Truus Burger

Dit nummer van de Nieuwsbrief komt uit in begin mei 2025, de tijd waarin we stilstaan bij de bevrijding van Nederland 80 jaar geleden. Op 4 mei staan we stil bij hen die de oorlog niet overleefden en 5 mei is de dag dat de Duitsers in Hotel de Wereld in Wageningen de capitulatie ondertekenden.

Genoeg reden om in deze rubriek te spreken met iemand die eigen oorlogservaringen heeft en daarover eerder sprak en schreef. Zo kwam ik uit bij Fiet Rodenburg. Twee jaar geleden mochten zij en An Fellingier bij Radio Rijnmond vertellen over hun ervaringen. Fiet schreef 20 jaar geleden het boekje "Eten vonden wij over de brug" over haar tocht in de hongerwinter van 1945.

We spreken 3 april met elkaar in Schiehoven, een verpleeghuis van Aafje waar ze 6 weken ter observatie verblijft, na een nare val. Als ik met haar spreek, heb ik niet het idee dat ze er iets ernstig aan heeft overgehouden, maar ik ben ingenieur en geen medicus.

Ik zeg om te beginnen tegen Fiet dat het niet alleen over de oorlog gaat, maar ook over haar leven.

Mijn eerste vraag is meestal: waar ben je geboren en in wat voor gezin.

Fiet vertelt dat ze in de Jacob van Ruysdaelstraat woonde in Utrecht. Mijn vader was orthopedisch schoenmaker, met een winkel aan huis en twee knechts. Ik was de middelste van 5 kinderen. Ik werd in 1928 geboren op 26 april dus ik hoop over een paar weken 97 jaar te worden. Moeder zorgde voor het gezin en mijn vader was van mening dat de opvoeding van zijn dochters hen vooral geschikt moest maken voor het werk dat ze later in het gezin moesten doen. Mijn broer, die iets jonger was dan ik, ging naar de vakschool voor schoenmaken in Den Haag om zo te zijner tijd in de zaak van vader te kunnen komen werken.

Wildeste je zelf wel iets leren om daar later werk in te kunnen vinden?

Jazeker, ik wilde heel graag kinderverzorgster worden. Dat paste natuurlijk nog goed in het beeld van mijn vader. Ik ging naar de lagere school en de laatste 2 klassen daarvan volgde ik op de ULO, het Uitgebreid Lager Onderwijs. Ik was daar nog niet mee klaar toen de oorlog uitbrak.

Toen de oorlog uitbrak was je net 12 jaar oud geworden, hoe beleefde je dit?

De maanden voordat de oorlog uitbrak, ging het bij ons thuis veel over de spanningen die opliepen. Zou er oorlog komen? Wij hadden als kinderen niet echt een idee wat we ons daarbij voor moesten stellen, maar ouderen hadden in de eerste wereldoorlog wel gezien wat er met België was gebeurd.

In Nederland waren NSB-ers die van zich lieten horen en omdat een tante omging met een lid van de NSB werd daarover veel gesproken.

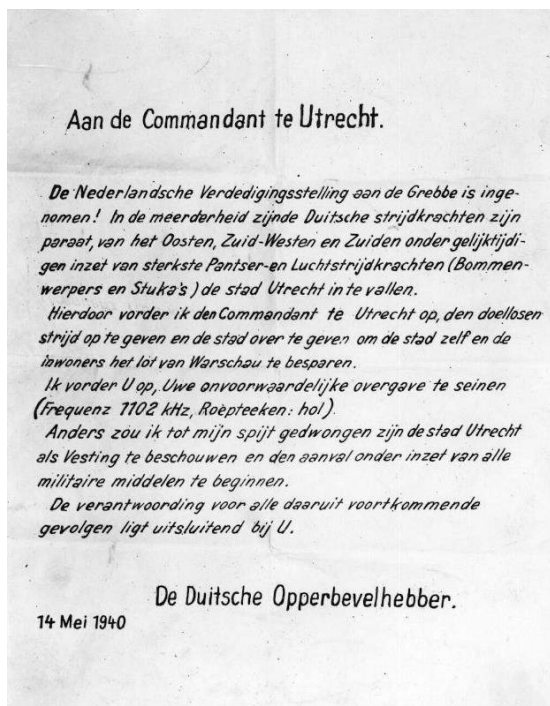
Ik kan me heel goed herinneren die ochtend van 10 mei 1940. Het enorme lawaai van overvliegende Duitse vliegtuigen maakte me wakker en ik ging uit bed. Ik kwam mijn moeder tegen op de gang bij het raam die met haar handen voor de ogen jammerde: 'Het is nu echt oorlog!'. Door het raam zag ik de lichtflitsen van de zoeklichten. Vader was op dat moment niet thuis. Hij had de gewoonte om 5 uur 's ochtends naar zijn moestuin te gaan om wat groente te snijden. Moeder was bang dat hem iets zou overkomen door de brokstukken die van neergeschoten vliegtuigen naar beneden kwamen. Vader kwam gelukkig thuis zonder een schrammetje te hebben opgelopen.

Vlak bij ons huis was de Kromhoutkazerne en vanuit die kazerne werd de volgende dag op de hoek van onze straat een mitrailleurpoststelling gemaakt. Wij moesten ons huis verlaten. Als je een veilige plek had, moest je daar naar toegaan, anders kreeg je een adres waar je heen moest. Een oom van ons woonde verderop in de stad en daar gingen wij heen.

Daar sliepen we 2 nachten. In de tuin hadden mijn vader en mijn oom een soort afdak gebouwd. Hij wilde dat wanneer er gebombardeerd zou worden, het hele gezin onder dat afdak ging zitten. Zijn redenering was, dat als je in het huis bleef je de kans had verpletterd te worden en hij wilde bovendien dat als we zouden worden

geraakt, allemaal gelijk dood zouden zijn. Wat nog heel bijzonder was, dat hij uit ons eigen huis een familiefoto had opgehaald. Die hing hij op. Hij zei als er één van ons achterblijft, dan heeft die in elk geval een familiefoto! De Duitsers werden tegengehouden bij de Grebbeberg. Vanuit Utrecht vertrokken de hele dag ambulances en wij hielden de tijd bij die het duurde voordat ze weer terug kwamen. Zo hadden we een idee hoe de strijd dichterbij kwam.

Op 13 mei brak de Grebbelinie en konden de Duitsers optrekken richting Utrecht. Er waren allerlei stukken

onder water gezet om de Duitsers te stoppen (dit was de Nieuwe Hollandse Waterlinie). De Duitsers hadden zoveel tegenstand dat ze Nederland op de knieën wilden krijgen door Rotterdam te bombarderen. Dat gebeurde op 14 mei om 13:27u. Boven Utrecht werden pamfletten uit vliegtuigen gegooid waarin de Duitsers dreigden Utrecht net zo te bombarderen, als Utrecht zich niet over gaf. Onder de dreiging van deze bombardementen gaf generaal Winkelman zich over in de nacht van 15 mei. Wij waren inmiddels weer terug in ons eigen huis.

Wat merkte je daarna van de oorlog?

De Duitsers namen natuurlijk eerst de Kromhoutkazerne over, maar ook de lokalen van de Huishoudschool waarop ik zat. Om kinderverzorgster te worden, moest je een diploma van de Huishoudschool hebben. Ik kon mijn opleiding wel voortzetten, door naar huishoudscholen aan de Amsterdamseweg te gaan en de school vlak bij het Centraal Station. Maar dat was wel minstens een half uur lopen. Ik was regelmatig ziek en was door het slechter wordende eten niet sterk. Onze dokter adviseerde mijn vader me niet zo ver te

laten lopen en zodoende ging ik van school af.

Ik kreeg toen naailes van mevrouw De Groot, zodat ik later coupeuse zou kunnen worden. Ik leerde er patronen overtekenen, knippen en naaien. Ik nam mijn werkstukken altijd mee naar huis en maakte het daar af. De lerares zei dat ik veel te zelfstandig was en ik de lessen niet meer nodig had. Zo kwam ik thuis, waar ik kleren naaide voor de familie, en ik hielp in de winkel.

Mijn vader kon zijn zaak voortzetten gedurende de oorlog. Mijn broertje was te jong om te worden opgeroepen. De hele oorlogstijd woonden we met het hele gezin bij elkaar, ook nog hele tijden met een onderduiker. Maar het voedsel werd schaarser en ook ongezonder. Als je een wondje aan je hand kreeg, wist je zeker dat het zou gaan zweren, en een kleine verkoudheid kon heel vervelend zijn. We werden ook niet meer ongesteld. Mijn zusje Joke van 9 jaar, was eens een paar weken bij een familie Kamperman geweest in Wilp (een dorp tussen Apeldoorn en Deventer aan de westkant van de IJssel). Er waren toen organisaties die ondervoede kinderen tijdelijk op het platteland onderbrachten om aan te sterken. Toen ze terugkwam was ze helemaal aangesterkt. Tijdens de hongerwinter 44-45, hebben we het zo zwaar dat mijn vader besluit een tocht te maken naar deze familie in de hoop dat hij daar eten kan kopen. Mijn broertje en ik moeten mee. Voor het vervoer hadden we een handkar van de groenteboer geleend, want zo zei de groenteboer: 'Ik heb toch niets meer te bezorgen.' Ik was toen bijna 17 jaar oud. We vertrokken direct na de jaarwisseling en vader wilde op 13 januari 1945 weer thuis zijn want dan is moeder jarig.

De tocht liep van Zeist naar Woudenberg, Scherpenzeel, Ede, Apeldoorn naar Wilp. Aangekomen bij de familie Kamperman bleek dat die niet veel voor ons konden betekenen en zij adviseerden om over de brug naar de andere kant van de IJssel te gaan, daar zullen ze meer succes hebben. Dus de IJssel over en verder over de IJsseldijk richting Zwolle. Zo ging het door tot Olst.

We maakten onderweg van alles mee, vertelt Fiet, dat heb ik allemaal in dat kleine boekje geschreven.

Liepen er meer mensen deze route of was je toch overwegend alleen op de weg?

Het was niet zo dat er een colonne mensen op pad was die allemaal op zoek waren naar eten. Je kwam ook wel mensen tegen die al op de terugweg waren en een keer spraken we met een man die we vroegen om als hij tijd had even langs moeder te fietsen om haar te vertellen dat het goed met ons ging. We vroegen onder

weg wel steeds of we ergens konden eten en dat wilde vader ook altijd betalen, maar meestal mocht dat niet. We verzamelden onderweg naar Wilp niet steeds eten voor thuis, omdat we dachten dat we dat in Wilp zouden doen. Toen dat niet lukte, gingen we wel bij boeren vragen of we iets bij hen konden kopen. Voor veel producten was het verboden om het mee te nemen over de brug. Aardappelen waren geen bezwaar, maar bonen, boter etc. mocht je eigenlijk niet meenemen. Dat hebben we natuurlijk wel gedaan.

En zijn jullie op tijd weer thuis aangekomen?

Ja precies op tijd, met een handkar vol met eten. Het was een barre tocht geweest, heel koud en met veel

voorkant boekje

sneeuw. Ik heb altijd een hele goede engelbewaarder gehad, die ook op die tocht steeds bij mij was. We hebben alleen maar lieve mensen ontmoet die ons altijd wilden helpen en goed voor ons waren!

Leefde bij jullie toen het besef dat het einde van de oorlog nabij was?

Nee hoor, we waren vooral bezig hoe te overleven. Natuurlijk was wel bekend dat de geallieerden zuidelijk Nederland al hadden bevrijd, maar bij ons waren de Duitsers strenger dan ooit en er was steeds minder te krijgen. Bovendien was de winter 44-45 extreem streng.

Hoe heb je het eind van de oorlog beleefd?

Wij hadden op 4 mei eigenlijk het idee dat de oorlog afgelopen was. De verpleegsters van het diaconessenhuis waren dansend op straat met vlaggen en zongen. Bij ons stond altijd de vlag klaar en mijn zus wilde die uitsteken. Maar vader hield dat tegen. Uit de Kromhoutkazerne waren Duitse soldaten de straat op gegaan met geweren en er klonken schoten. Ik dacht niet dat er doden zijn gevallen, waarschijnlijk hebben ze in de lucht geschoten. Op 5

mei gingen we om 7:30u naar de H. Mis in de Aloysiuskerk. In die dagen zaten de kerken bomvol.

Vader en moeder waren al naar de mis van 7:00u geweest. Toen wij na onze mis de straat inliepen zagen we dat bij ons huis de vlag uithing! De Duitsers hadden gecapituleerd. Op de radio klonk het Wilhelmus, mijn moeder hilde en ik kan nu nog tranen in mijn ogen krijgen bij het horen van het Wilhelmus, omdat het me doet terugdenken aan dat moment.

En toen was de oorlog voorbij, wat had je voor plannen gemaakt?

Eigenlijk geen, ik werkte in de zaak van vader en deed daar inmiddels ook de administratie. Vader zette een tweede zaak op in de Wittevrouwenstraat in het centrum van Utrecht, waarbij het de bedoeling was dat broer Henk hier zou gaan werken als hij zijn diploma had. Vader was de hele dag weg en ik had de zaak aan de Jacob van Ruysdaelstraat alleen. Ik dacht er wel eens over om weer in de kinderverzorging te gaan, maar eerlijk gezegd verlangden we maar naar één ding, weer gewoon eten.

Na de oorlog kwamen er weer Nederlandse jongens in de kazerne en die kwamen ook wel bij ons thuis over de vloer. Het was in die dagen gewoon dat soldaten bij burgergezinnen kwamen om de avond door te brengen. Heel interessant al die jongens, maar er zat er geen bij voor het leven.

Toch moet je ergens je man Ton zijn tegengekomen?

Als ik 22 jaar ben ga ik met mijn vriendin Sjaan, die om de hoek woonde, op de fiets naar Nuth in Limburg. We hadden daar een kamer met ontbijt geboekt bij een mevrouw. Nu zouden we misschien zeggen een *bed en breakfast*. We maken mooie fietstochten in de omgeving en op een middag zie ik een boer met een wagen vol hooi met wel 4 paarden ervoor. Op de achtergrond zie ik het glooiend landschap en we staan stil om daarvan een foto te maken. Er fietst een jongeman voorbij en die vraagt waar de dames op weg naar toe zijn.

Sjaan

'Nou, wij willen naar Puth.' 'Oh, fiets maar achter mij aan.' Dat doen we en we komen bij een boerderij. Hij gaat naar binnen en laat ons buiten staan. Even later komt de boerin ons koffie aanbieden. De jongeman is naar boven om zijn vriend te halen. Als ze beneden komen, stellen ze voor het tochtje met z'n vieren te maken. Dat doen we. De jongeman op de fiets is Ton en hij woont in Heerlerheide. Hij studeert aan de MTS werktuigbouwkunde. Hij vertelt dat als hij slaagt op vakantie gaat naar Bodegraven en dan wel langs zal komen in Utrecht. Nou hij stond de week erna al in Utrecht voor de deur! Na zijn examen moet hij in dienst en wordt hij op 1 oktober 1950 uitgerekend geleverd in de Kromhoutkazerne dus bij ons om de hoek!

de 2 vrienden, Ton links

Jullie hadden dus alle tijd elkaar te leren kennen?

Jazeker, we trouwen op 5 mei 1953 in Utrecht, nadat Ton een huis had gevonden in Kerkrade. Hij had een baan gekregen bij de mijnen in Limburg. Zoals in die tijd gewoon was, vertrok ik de dag na ons trouwen naar Kerkrade!

We krijgen daar 5 kinderen. Ik leer mezelf vrij goed Limburgs spreken en verstaan kan ik het al vrij snel. Ik wilde echt onderdeel gaan uitmaken van de gemeenschap daar en dan moet je ook hun dialect onder de knie hebben, vond ik.

Maar ja, dan sluiten de mijnen en moet Ton op zoek naar iets anders. Hij vindt een baan bij Paul en Van Weelde in Nieuwerkerk aan den IJssel.

We kwamen hiernaar toe in 1967. We kochten een huis aan de Bospolderstraat, maar dat werd nog gebouwd, zodat we eerst in een maisonnette woonden in één van de laagbouwflats aan de Batavierlaan.

Ton heeft het niet zo naar zijn zin bij Paul en Van Weelde. Er zit naar zijn gevoel te weinig ontwikkeling in het werk en hij zoekt naar een andere baan. Die vindt hij bij TNO in Delft. Daar werkt hij de rest van zijn arbeidsleven totdat hij met de VUT gaat.

Ondertussen zijn de kinderen van Fiet en Ton groot en verlaten één voor één het ouderlijk huis. Dochter Monique realiseert zich dat moeder Fiet het moeilijk zal vinden nu het huis steeds leger raakt en wijst haar moeder op de organisatie (Z)onderdak. Deze organisatie zorgt voor onderdak voor kinderen die tijdelijk niet thuis kunnen wonen en zo komen er in de loop der jaren 16 pleegkinderen in huize Rodenburg. Maximaal 2 tegelijk en meestal voor een periode van een paar maanden.

Op een gegeven moment is dat mooi geweest en verhuizen ze samen naar de flat in de Wilg waar Fiet nu nog woont. Dat is heel goed want in die tijd openbaren zich ook de problemen met haar ogen en dan is wonen in een flat heel wat overzichtelijker dan een eengezinswoning.

Ondanks het feit dat Fiet heel slecht ziet, kun je haar overal in het dorp tegenkomen en kan ze zich heel goed redden. Ik ben wel nieuwsgierig hoe ze dat voor elkaar heeft gekregen, maar dat voert te ver voor dit gesprek.

Ik hoop dat ze snel weer terug mag naar haar eigen flat. Dat hoopt Fiet ook vurig, want ook al is hier iedereen erg aardig, als je slecht ziet is het ontzettend moeilijk in een volkomen nieuwe omgeving te leven.

In het gesprek met Fiet Rodenburg komt ter sprake dat haar familie op de eerste oorlogsdag, 10 mei, hun huis moest verlaten en naar een plek elders in de stad moest vertrekken.

Nieuwerkerk aan den IJssel en trouwens alle dorpskernen van Zuidplas, speelden in die eerste oorlogsdagen ook nog een bijzondere rol voor hen die huis en haard moesten verlaten, namelijk bij de opvang van evacués uit Wageningen en Rhenen.

Nederland had zich op 29 augustus 1939 gemobiliseerd en daarbij werden door heel Nederland stellingen ingenomen die goed verdedigbaar waren, zoals langs de IJssel in Gelderland, in de Peel en zo ook de Grebbe-linie. Deze linie liep vanaf de Neder-Rijn bij Wageningen naar het Noorden tot aan het IJsselmeer. De linie dankt zijn naam aan de Grebbeberg die tussen Wageningen en Rhenen ligt. Bij de mobilisatie hoorden ook plannen om de bevolking in de omgeving van deze stellingen te evacueren. Aanvankelijk is dat allemaal geheim, maar eind november 1939 krijgen de bewoners van Wageningen te horen dat zij, in geval dat de oorlog werkelijk uitbreekt, zouden moeten evacueren. Wageningen ligt aan de voet van de Grebbeberg ten oosten ervan, Rhenen ligt net ten westen ervan.

Ik woonde zelf de laatste jaren van de lagere school en de HBS-tijd, in Wageningen en herinner me wel dat die evacuatie regelmatig aan de orde kwam, ook al lag bij herdenkingen altijd het accent op de ondertekening van de capitulatie in hotel 'de Wereld' op 5 mei 1945.

Honderdduizenden mensen uit de omgeving van de Grebbelinie zouden moeten worden verplaatst en er was nauwkeurig uitgezocht waar deze mensen naar toe zouden moeten. Dit werd uiteraard voor een belangrijk deel bepaald door de beschikbare transportmiddelen. Inwoners van dorpen met een station, maakten daar gebruik van en gingen dan bijvoorbeeld naar Noord-Holland. Voor Wageningen geldt dat het aan de Neder-Rijn ligt en een haven heeft. Zo werd bedacht dat de inwoners van Wageningen en Rhenen zouden worden geëvacueerd met schepen, zogenaamde Kempenaars en via de Neder-Rijn naar een veilig gebied zouden varen. Voor Wageningen ging het om 12.400 inwoners, voor Rhenen om 6.500.

Op 20 april waren er 31 schepen voor anker gegaan bij Wageningen. De schepen hadden van alles getransporteerd soms zelfs steenkolen en de burgemeesters gelastten dat de schepen goed schoon werden gemaakt en er stro in werd gelegd.

De bewoners van Wageningen hadden natuurlijk wel al maanden de tijd gehad zich voor te bereiden op de evacuatie, maar het was toch een enorme ingreep. Zij wisten dat ze huis en haard moesten verlaten en maar weinig spullen mee konden nemen. Mensen hebben natuurlijk van alles in veiligheid proberen te brengen wat ze niet mee zouden kunnen nemen, maar zoiets is natuurlijk beperkt mogelijk. Huisdieren zoals kippen, geiten en konijnen werden vlak voor vertrek gewoon losgelaten, met natuurlijk een gerede kans dat je ze nooit meer zou zien. Ik denk dat het hartverscheurend was.

Bovendien had geen mens een idee hoelang hun evacuatie zou duren en wat er met hun stad ondertussen zou gebeuren. In de vroege ochtend van 10 mei breekt de oorlog uit. De boten lichtten om 13:00u hun ankers en voeren naar de kades. De bevolking trok bepakt en bezakt te voet naar de haven. Gelukkig ligt de haven van Wageningen tegen het centrum aan. Om 15:30u zijn er al luchtgevechten boven Wageningen en weet iedereen dat het menens is. Door die spanning verloopt de inscheping toch minder georganiseerd dan men vooraf had gedacht, maar dat is goed te begrijpen.

Neder-Rijn is eigenlijk de Rijn die vanuit Duitsland Nederland binnenkomt. Daar heet hij officieel de Rijn, dan splitst de Waal zich ervan af en noemen we het Neder-Rijn. Dan splitst de IJssel zich er van af en stroomt de Neder-Rijn verder naar Wageningen. Vandaar stroomt hij naar Wijk bij Duurstede, waar hij zich splitst in de Lek en de Kromme Rijn. De Kromme Rijn loopt naar Utrecht heet dan Oude Rijn en stroomt van daar naar Woerden, Alphen aan den Rijn om bij Katwijk de Noordzee te bereiken. De Lek stroomt richting Dordrecht.

GEMEENTE WAGENINGEN

Waarschuwingsbevel.

De afvoer der burgerbevolking kan ieder oogenblik door de Regeering worden gelast.

U moet **onmiddellijk** alles pakken en verzamelen wat U mede moet nemen (zie achterzijde groene kaart) en U geheel gereed maken voor het vertrek, zoodat U (met Uw gezin) terstond den groepsleider kunt volgen, zoodra deze komt om de groep te verzamelen. Van dat tijdstip af dient U **alle bevelen van hoofd- en groepsgeleiders strikt op te volgen.**

Na het sluiten van Uw huis levert U de huissleutel met het daaraan gehechte adres (naam, straat en huisnummer) in bij den groepsleider.

Denkt er vooral aan bij vertrek de hoofdkranen van gas en waterleiding af te sluiten. Brandende kachels, petroleumstellen, theelichtjes e. d. moeten worden gedoofd.

Een ieder gedrage zich zoo rustig mogelijk.

De Burgemeester.

M. J. IJZERMAN.

Nog wordt opgemerkt, dat zij op wier distributiekanskaart in den rechterbovenhoek een A is gestempeld tot nader order in Wageningen **moeten blijven**; zij op wier distributiekanskaart in den rechterbovenhoek een B is gestempeld **niet achter mogen blijven**, behalve degenen die hier een speciale taak hebben.

De Lek is een goed bevaarbare rivier en bij het maken van de evacuatie plannen had men bedacht dat de schepen de bewoners van Wageningen en Rhenen naar Zwijndrecht, Ridderkerk en IJsselmonde zouden brengen. Er waren al intensieve contacten met deze gemeenten geweest hoe de opvang moest worden geregeld.

Maar zo ging het niet. Doordat er rondom Rotterdam al hevig werd gevochten, werd niet verder gevaren dan Schoonhoven. Daar moest iedereen aan land. Op een plek dus waar niemand voorbereid was op de komst van bijna 20.000 mensen, die er natuurlijk een barre tocht op hadden zitten en waarvan zich vast en zeker velen zeer ontredderd voelden. De evacués moesten dus worden doorgevoerd naar andere dorpen, zowel ten zuiden van Schoonhoven als ten noorden. Zo kwamen er 300 in Nieuwerkerk, 350 in Moordrecht, 750 in Zevenhuizen en 350 in Moerkapelle, samen zijn dat 1.750 evacués. Op een inwoneraantal van ca 4.000 voor ons dorp is 300 dan best een heel aantal.

Op 15 mei geeft Nederland zich over, nadat Rotterdam is gebombardeerd en de Duitsers hebben bedreigd hetzelfde te doen met andere grote steden.

Pas op 17 mei vertrokken de eerste 10 schepen terug naar Wageningen, een dag later nog 10 en op 20 mei waren alle evacués weer terug in Wageningen.

Wat treffen ze daar aan?

Het eerste dat opvalt als je in de haven aan land ging, was het ontbreken van de kerktoeren van de Nederlands Hervormde kerk aan de markt. Deze kerk is net zo bepalend voor het gezicht op Wageningen als de kerk in ons oude dorp. Men trekt dus in grote spanning op naar het centrum en ziet dat er vreselijk veel kapot is. Gebouwen zijn veranderd in een berg puin. Voor velen is er niets meer over van wat ze hebben achter gelaten. Gelukkig niet voor iedereen, zodat zij - die nog wel een huis hebben - zich kunnen ontfermen over de daklozen.

Voor Nieuwerkerk kwamen de gevolgen van de oorlog op deze manier al op de

eerste oorlogsdag heel dichtbij. Ik vond op internet een interview met een man uit Wageningen, die ik nog wel kende. Hij had een bedrijf zoals in ons dorp de firma De Jong aan de Schoolstraat en ik was vaak bij hem in de zaak geweest. Hij was bij de evacuatie een jongen van 15 jaar. Hij vond het wel spannend, een groot avontuur, maar wist ook nog wel dat mannen erg agressief waren naar mensen die al in die tijd sympathieën hadden getoond voor de NSB en dat voor ouderen de evacuatie bijna traumatisch was. Hij woonde tegenover de RK kerk in Wageningen en vertelde hoe spannend het was door Wageningen te lopen met overal verwoesting en dan in de verte de kerk te zien die nog heel leek. Zou hun huis er dan toch nog staan, en ja, wat een opluchting!

Maart 1945

De meest dramatische gebeurtenis in de bezettingsjaren voor het dorp Nieuwerkerk was zonder meer het bombardement dat op 19 maart 1945 plaatsvond. Ik val terug op het boekje, samengesteld door de heer Theo Carlier en uitgebracht bij gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de parochie St. Joseph.

19 maart 1945, uitgerekend de feestdag van St. Joseph, was een zwarte dag in de geschiedenis van de parochie. In de morgen van die dag bombardeerden geallieerde vliegtuigen de 's-Gravenweg. De bomaanval was kennelijk gericht op de spoorlijn Rotterdam-Gouda, die parallel aan de 's-Gravenweg liep. De luchtaanval kostte elf levens, waaronder zeven parochianen. Het waren M. Steenbergen, zijn vrouw en twee dochters, mevrouw De Groot-Van der Berg en haar jongste kind en mevrouw Kool-Van der Hoeven. Drie parochianen raakten zwaar gewond. De kerk liep geen averij op; de pastorie had alleen glasschade. Vijf

dagen later vielen opnieuw bommen op hetzelfde stuk van de 's-Gravenweg. Ditmaal vielen er geen slachtoffers onder de parochianen. Villa 'Landzicht' liep schade op, die niet onherstelbaar bleek. Een bom was in één van de kastanjabomen terecht gekomen.

300 paar klompen

Zaterdag 28 september 1945 kwamen twee schepen in Made (NB) aan, met goederen én dertien dames en negen heren uit Nieuwerkerk. Het werd een feest. De burgemeester van Made hoopte:

'dat God de plaats Nieuwerkerk moge steunen en zegenen, en dat het de inwoners honderdduizend malen vergoed moge worden wat zij voor Made deden.'

Nieuwerkerkse glastuinders gaven veel glas en kregen als tegengescenk 300 paar klompen toegezonden!

Maart 1944

door George Henkens

met dank aan de Historische Vereniging Nieuwerkerk

In maart 1944 hebben de Duitsers een verdedigingsplan ontworpen voor de Randstad. Ze gebruiken hiervoor de in Nederland eeuwen geleden ontwikkelde waterlinie. In het verhaal met Fiet Rodenburg kwam ook al de Nieuwe Hollandse Waterlinie voor, die bij Utrecht was aangelegd.

Nu moest een waterlinie worden gemaakt die van Rotterdam tot Amsterdam liep en die de Duitsers in staat moest stellen zich tegen de vijand (de geallieerden) te kunnen verdedigen. Een waterlinie ontstaat wanneer je stukken land onder water zet. Er moet niet teveel water op want dan is het bevaarbaar, maar met een halve meter werkt het goed. Je ziet niet meer waar je loopt, greppels en sloten en wegen vind je niet meer terug en het Hollandse land is dan wel zo drassig dat je er met legervoertuigen niet meer met goed fatsoen op vooruit komt. Dit alles werkt, zolang het maar niet bevriest. In de Nieuwsbrief van november 2023 hebben we al eens wat geschreven over de water linies in het rampjaar 1672, waarbij de Franse troepen wel de inundaties overstaken, omdat het een ijsvlakte was geworden.

Alhoewel er een Duits protocol bestond waarin was bepaald dat de Duitsers niet aan de Hollanders zouden mogen opdragen hun land onder water te zetten, wilde men aan Nederlandse kant wel graag een rol mogen spelen. Immers wanneer de Duitsers lukraak maar land onder water zouden zetten door dijken kapot te maken, zouden ongecontroleerde grote stukken onder water komen te staan. Er werd dus een plan gemaakt dat voldeed aan de eis dat het een goede verdedigingslinie moest worden, maar zo dat er gecontroleerde delen onder water kwamen te staan. Dit kon worden gerealiseerd door kaden (dijkjes) te maken in het land, gewoon grond uitgraven en ernaast neergooien en zo een verhoging in het terrein maken. Het idee is dan dat je tussen twee van die kaden het water inlaat en dan is er een strook grond onder water, precies op de plek waar jij het wil, niet meer en niet minder.

De waterlinie is te volgen op het bijgaande kaartje.

Als je naar het kaartje kijkt moet je eerst even omschakelen naar een tijd dat we nog niet alles vol hadden gebouwd. Nieuwerkerk bestond in die tijd uit de bebouwing van het oude dorp en werd begrensd door het hoefijzervormige water daarom heen. Daarnaast bestond Nieuwerkerk uit het lint langs de 's-Gravenweg rekenend van Kortenoord, dat in die tijd nog een buurtschap van Nieuwerkerk werd genoemd, tot de Roode

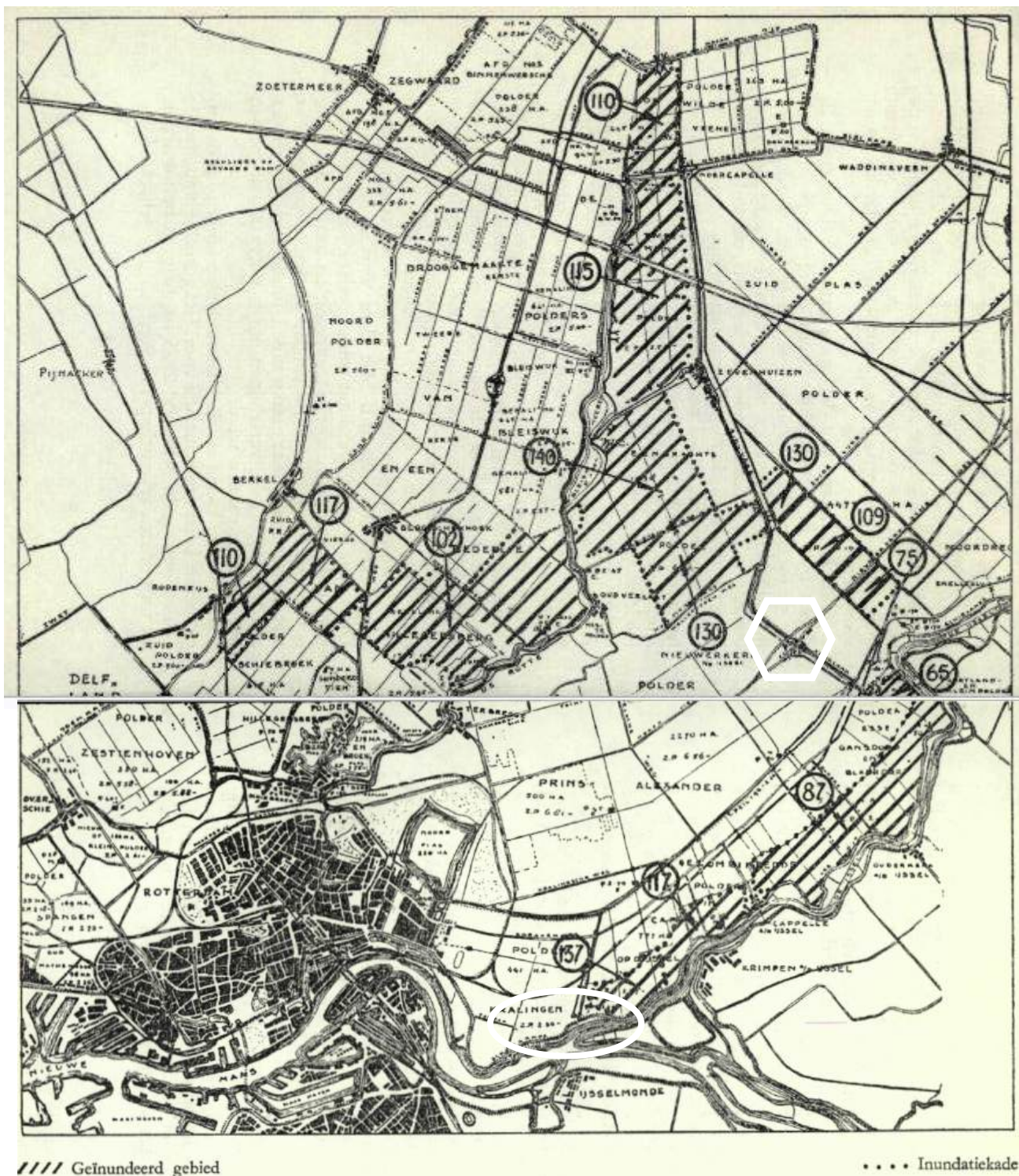
Leeuw. In de Zuidplaspolder waren alleen tuinderijen en boerderijen. Nieuwerkerk was toen vooral nog heel leeg! Naar schatting woonden hier maar 4.000 mensen. Maar dat gold zeker ook voor Capelle. Capelle bestond uit bebouwing rondom de kerk aan de dijk en verder wat losse bebouwing langs belangrijke wegen, zoals de Kanaalweg. Het Lage Land was leeg.

De getallen in de rondjes zijn in centimeter de waterhoogten die in het betreffende gebied boven het zomerpeil moesten worden bereikt. Het resultaat is dan dat het land tenminste overal 50 centimeter onder water stond. Het is vast even zoeken maar in de witte achthoek ligt het oude dorp. Binnen het witte ovaaltje ligt Kralingseveer.

De waterlinie begon bij Kralingseveer volgde dan min of meer de IJssel tot Kortenoord. Dan maakte de waterlinie een knik naar het noordwesten, ongeveer evenwijdig aan de 1ste tochtweg. Dat liep dan door tot de Ringvaart en dan verder naar het noorden richting Moerkapelle. Aan de noordkant werd de waterlinie voortgezet in het gebied van Hoogheemraadschap Rijnland.

Zoals hierboven beschreven werd de waterlinie gemaakt door nieuwe kaden te maken zodat er alleen water op het land zou komen tussen die kaden die je speciaal had gemaakt en eventueel bestaande dijken. Het land was dan wel leeg in die tijd, het was wel allemaal in cultuur gebracht. Er waren weidegronden, hooilanden, tuinderijen, woningen, wegen, bruggen, sloten enzovoort. Het was zaak zo te werk te gaan dat de schade zo

veel als mogelijk werd beperkt en dat - wanneer alles (lees de oorlog) voorbij was - de oude situatie zo spoedig mogelijk kon worden hersteld.

Anvankelijk gaven de Duitsers ons 10 dagen de tijd om de kaden aan te leggen, maar dat lukte niet. Men heeft gelukkig wat ruimte gegeven en niet het geduld verloren. Er is berekend dat er wel 3.000 mannen hebben gewerkt om kaden te maken. Er was natuurlijk geen ander materieel beschikbaar dan kruiwagens en schoppen. Dan was er nog het probleem dat de kaden natuurlijk waterdicht moesten zijn. Omdat het nauwelijks mogelijk was grond (klei) aan te voeren en in de Zuidplas eigenlijk nog veel veen in de grond zit. Het is dan niet eenvoudig een kade waterdicht te krijgen. Dan was natuurlijk het probleem dat een kade wel zo stevig moest zijn dat - als het hard waaide en het water tegen de kade werd gestuwd - de kade in tact bleef. Dus er moest vlechtwerk komen van wilgen om de kade te beschermen. Maar de hele ontwatering van de polders

werd door de inundaties op de kop gezet, er moesten dus hulpgevaartjes komen die water uit de drooggehouden delen om leidden en ook het regenwater uit de geïnundeerde gebieden weg zou halen. Immers wanneer je dat niet deed zouden de kaden overstromen en werd droog gehouden land alsnog vernield. Er kwam dus heel wat bij kijken, maar het was allemaal wel in ons eigen belang.

Op een bepaald moment waren delen klaar en moest er water worden ingelaten, zoals dat heet, bedoeld wordt dat het onder water moest worden gezet. De Duitsers snaptten natuurlijk niets van onze bemalingen. Medewerkers van Schieland weigerden aanvankelijk mee te werken om water in te laten, maar hebben dat uiteindelijk toch maar gedaan, om te voorkomen dat de Duisters lukraak waterkeringen kapot zouden maken waarvan het herstel later enorm veel werk zou betekenen.

Op 6 april 1944 werd begonnen met het onderwater zetten van de landerijen en dit zou in stand blijven tot na de bevrijding. In het gebied van Schieland ging het om een gebied van 2825 ha en dat was bijna 15% van het hele oppervalk van het Hoogheemraadschap! Nadat de inundatie gereed was, vergde het nog veel aandacht van de bewoners en het Hoogheemraadschap. Er werden kadewachten aangesteld die de toestand van de kaden inspecteerden. Regelmatig traden er doorbraken op die gelukkig snel konden worden hersteld, vooral met hulp van de inwoners. Soms waren er meer ernstige doorbraken en dan werd een 'ploeg volk' ingezet door het Hoogheemraadschap.

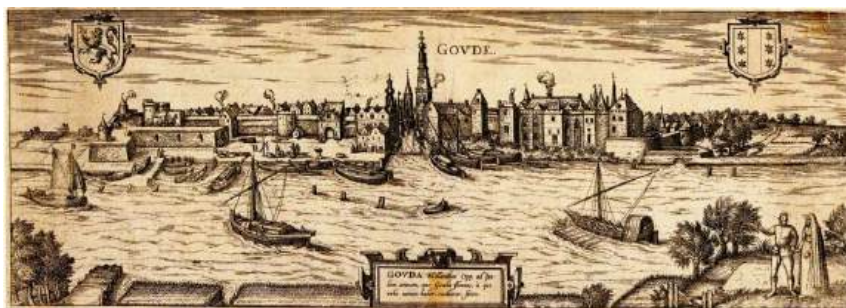
Direct na de bevrijding is men begonnen het inundatiewater weg te malen, om het land voor de zomer weer bruikbaar te hebben. Het uitmalen duurde ongeveer 30 dagen. Daarna moesten alle kaden weer worden opgeruimd en hulpgemalen worden verwijderd. De schade aan het land viel wel mee, zo stelt ir. W.N. van Nooten, (medewerker van Hoogheemraadschap Schieland) die in het Rotterdams Jaarboekje van 1946 een uitgebreid verslag heeft geschreven over deze inundatie en waarvan ik dankbaar gebruikmaakte. Voor de opstallen en kassen was de schade echter enorm.

De kosten van het opruimen werden gedragen door de stichting Landbouwherstel. Zo was spoedig na de bevrijding voor de buitenstaander van de aangebrachte schade niet veel meer te ontdekken. Maar voor de eigenaren en pachters duurde het wel heel wat langer voordat alles weer was zoals het voor de inundatie was geweest. Toch mochten de agrariërs in onze gebieden van geluk spreken, want de inundatie was gecontroleerd verlopen en bovendien was het zoet water. Elders in Nederland hebben de Duitsers heel wat meer schade veroorzaakt, door dijken op te blazen waardoor zeer grote gebieden onderwater kwamen te staan en ook vaak met zout water.

Gouda, stad van kaas, stroopwafels, kaarsen, en...?

De meeste mensen kennen Gouda van de kaas (terwijl er in de stad nooit een kilo kaas gemaakt is; er werd alleen gehandeld), de stroopwafels en de kaarsen. Maar wie weet dat Gouda ooit de grootste bierproducent van Europa was? Er ooit in Gouda een kasteel stond en dat Erasmus in Gouda naar school ging?

Dat Gouda na 1438 opnieuw opgebouwd werd, omdat een grote stadsbrand de gehele stad, behalve 5 huizen die gespaard bleven, verwoestte? Dat Gouda binnen de stadsmuren maar liefst 10 kloosters telde in de middeleeuwen?

Als u meer wilt weten over de geschiedenis van Gouda, bent u van harte welkom op de lezing over de stad op **woensdag 7 mei 14:00u** in de St. Josephkerk door Elly Westerling-de Jong, goudoloog en voormalig geschiedenis docent, aanmelden bij secretaris@kbo Zuidplas.nl of 0621855804

Programma 5-daagse reis naar Ahr- en Moezeldal

Maandag, 2 juni 2025.

Op maandag vertrekken we al om **8.30 uur** vanaf de Boslaan 22. Dit in verband met het niet hinderen van het verkeer op de J.A. Beijerinkstraat bij de Nederlands Hervormde Kerk. We rijden dan tot ongeveer 13.00 uur naar Königswinter. Hier heeft u gelegenheid om de benen te strekken, de innerlijke mens te verwennen en eventueel mooie plaatjes te schieten van de omgeving. Om 16.30 uur vertrekken we naar ons hotel voor de komende dagen in het stadje Mayschoss. Aankomst om 17.30 uur.

Dinsdag, 3 juni 2025.

Na het ontbijt vertrekken we naar Maria Laach en bezoeken het Kratermeer en de abdij van Maria Laach. 's Middags rijden we naar Andernach met een boottocht naar de Geysir. Dit is een koudwater geiser op het Europese vasteland.

Woensdag, 4 juni 2025.

's Morgens rijden we eerst naar de Erpeler Ley. Dit is een steile rots, die bij 140 meter boven de Rijn uittorent. Vanaf deze top heb je een prachtig uitzicht op de Rijn. Hier rijden we terug naar het hotel voor de gezamenlijke lunch. 's-Middags maken we een rijtour door het prachtige landschap van het Ahrdal.

Donderdag, 5 juni 2025.

Vandaag brengen we een bezoek aan Cochem en Beilstein. Samen met Bernkastel zijn dit de bekendste en mooiste wijnstadjes aan de Moezel. 's-Middags maken we een boottocht over de Moezel.

Vrijdag, 6 juni 2025.

Na het ontbijt vertrekken we weer naar Nederland. Maar eerst maken we nog een stop in Remagen. De brug over de Rijn heeft een belangrijke rol gespeeld aan het einde van de Tweede Wereldoorlog. Om 14.00 uur vertrekken we uit Remagen richting onze afscheidsdiner in Sleeuwijk. We hopen op een leuke, gezellige midweek met elkaar met aantrekkelijk zomerweer.

Aanmelden bij Truus Burger en Willy Grönefeld (ANBO-PCOB) **zie ook informatie op blad 4**

Uitnodiging KBO-leden

High Tea

Dinsdag 10 juni 2025

14:30- 17:00h

Plaats St. Josephkerk (binnen of buiten)
Kosten De high tea kost € 10,= voor leden en voor introducees € 15,=
Thee en koffie zijn gratis.
De drankjes kosten € 1,= per stuk.

Aanmelden i.v.m. catering bij voorkeur per telefoon uiterlijk dinsdag 3 juni

- 06 21855804 (George Henkens) en
- 06 13745920 (Irene Vasterman) of
per mail secretaris@kbozuidplas.nl

Onder vermelding van naam, telefoonnummer, met hoeveel personen u komt en of u een dieet heeft of aangepaste eetwensen.

INFORMATIE website: www.kbozuidplas.nl

Bestuur, ledenadministrateur en medewerkers KBO afdeling Zuidplas

<p><u>Voorzitter:</u> Marcel de Groot Gouwe 27 2911 GA Nieuwerkerk a/d IJssel tel. 0180 - 312939 mobiel: 06-2463 2705 voorzitter@kbozuidplas.nl</p>		<p><u>Penningmeester:</u> Sjaak Zuidwijk Pr. Alexanderlaan 98 2912 AM Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-1418 0264 zuidwi@telfort.nl</p>	
<p><u>Secretaris/ledenadministrateur:</u> George Henkens 's-Gravenweg 30 2911 CG Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-21855804 secretaris@kbozuidplas.nl</p>		<p><u>Evenementen commissie:</u> Irene Vasterman Valkendaal 41 2914 RK Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-13745920 kbo.nieuwerkerk@gmail.com</p>	
<u>HULP BIJ BELASTINGAANGIFTE / ADMINISTRATIE (HUBA)</u>			
<p><u>HUBA</u> Arjo Bleeker Iersestraat 5 2914 TH Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-20005624 arjo@bleekhoog.nl</p>		<p><u>HUBA</u> Rennie Valentijn Dalkruid 5 2914 BD Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-43466100 rennie.valentijn@ziggo.nl</p>	
<p><u>HUBA</u> Fransien van Rijn-Maters Prins Alexanderlaan 87 2912 AK Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-10796733 frarijn@gmail.com</p>		<p><u>HUBA</u> Albert Meijerink Vecht 35 2911 EL Nieuwerkerk a/d IJssel mobiel: 06-22208198 a.meijerink@casema.nl</p>	
<p>Gelieve wijziging van uw gegevens door te geven aan: ledenadministratie@kbozuidplas.nl De volgende Nieuwsbrief met nr. 6 (juni) mag u rond 26 mei 2025 verwachten. Kopij voor die editie s.v.p. inleveren vóór 15 mei 2025. <u>Verschijningsdata 2025:</u> Juli/aug. – nr. 7/8 – 30 juni 2025 KBO - Ontmoetingsmiddagen – elke 3^e donderdag ook in de zomer, inloop vanaf 13:30 uur, aanvang 14:00 uur en afsluiting om 17:00 uur. Meld uw e-mail adres voor de Nieuwsbrief in kleur: secretaris@kbozuidplas.nl</p>	<p>KBO afdeling Zuidplas jaarcontributie 2025 blijft * € 25,= alleenstaand * € 40,= 2 pers. op hetzelfde adres Als u een machtiging heeft gegeven, is de contributie voor 2025 rond 25 januari afgeschreven. <u>bankrekeningnummer</u> NL76 RABO 0345 2771 71 t.n.v. KBO afdeling Nieuwerkerk aan den IJssel Aanmelden voor activiteiten: per mail: kbo@kbozuidplas.nl of telefonisch bij het bestuur. Redactie Nieuwsbrief – kbo@kbozuidplas.nl George Henkens en Irene Vasterman</p>		

NIEUW! De webshop van KBO Zuid-Holland

Als lid van een KBO-afdeling krijgt u korting op producten en diensten in de nieuwe webshop van KBO Zuid-Holland Ledenvoordeel: www.kbozh-ledenvoordeel.nl

In de ledenvoordeelshop vindt u producten en diensten die op u zijn afgestemd, zoals mobiliteitstrainers, batterijen voor uw hoorapparaat, beddengoed en slimme apparaten, maar ook seizoensgebonden producten, waaronder planten, airco's en kachels. Exclusieve aanbiedingen voor u als lid!

Kijk eens rond op www.kbozh-ledenvoordeel.nl bij de categorieën Vrije Tijd, Huis & Tuin, Mode, Gezondheid en Online & Telefonie.

Hoe werkt bestellen in de ledenvoordeelshop? Een product bestellen kan eenvoudig door het item aan uw winkelwagen toe te voegen en de aangegeven stappen te volgen. Alle bedragen in de ledenvoordeelshop zijn inclusief btw. Verzendkosten worden berekend tijdens het afrekenen. Betalen kan via iDEAL of bankoverschrijving. Bent u na ontvangst van uw bestelling niet tevreden? Dan kunt u de bestelling gemakkelijk retourneren binnen 14 dagen.